

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 148.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πέρας ὑπολάσιν. εἰ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, ἔχει δὲ καὶ μὴ θέλωμεν, τοὺς καὶ ταῦτα καλέεισε εὐκλεῶς ζῶντας ὑλάσωμεν.

Τῷ αὐτῷ. ρμκ.

Οὐδὲ τῆς εὐτῆς βίοντων, ὡ θανμάσι, λόγος, ὅρκου πιστότερος ταῖς ἀπάντων τῆς ἀκούοντων τεφραοῦται ψήφοις. τὸ δὲ σφόδρα φιλεῖται βύβλας, ὑπὸ τῆς σφόδρα φιλεῖν ἴπλεται. οὐκ οὐδὲ εἰ μὲν πιστεύεται βυβλήμεθα. εὐβιῶμεν. εἰ δὲ ἀγαπᾶται, ἀγαπῶμεν.

Κασίω χολαστικῷ. ρμβ.

Ἄγαν ἐκθειάσας τὴν ἀρῶν γραφεῖσαι μοι παρὰ σὲ περὶ ἀρετῆς καὶ τοῦ μὴ εἶναι χερμάτων ὀπιπλήν, σύμβολον ἐξήνεγκας τῆς πεπεῖσθαι τὴ καλῶς ἔχειν, τούτοις οὐ φάσκεις πεπεῖσθαι ὡσπερ γὰρ ἀφύρομεν, ὑποφύρομεν, εἰ σφρονοῦμεν, οὕτως ἀγαυμάζομεν, ἀρούμεθα. ἀσκεῖ τοίνυν ταῦτα. εὐκλειαν γὰρ ἀθάνατον ὀδῆσαι.

Επιμάχῳ. ρν.

Ἐπειδὴ τί βέλτερο, μεγαλιώσι τὰ φυλακίμεθα, μαθεῖν ἐθέλων γέγραφας, ἰσθὶ ὅτι δέλτα ἦν μικρὰ, ἴσῳ τὸν νόμον ἀδίνοντα, ἀπὸ ἐφόρου οἱ τῆς Ἰσθμίων καθιγίται, ὡσπερ νῦν αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια τὰ μικρὰ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν νομοθέτης εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐμβάλλων, καὶ τὴν λήθην ἐξοστρακίζων ἐθέσπισεν ἐξάφεις τὰ δικειώματα ὅτι τῆς χειρὸς σου, τὰ τέταρτα ἐξαρίστης, κρεμάσθης. αὐτὸν δὲ τοῦ μὲν ἔργου οὐδένα ἐποιεῖτο λόγον. περὶ δὲ τοὺς τελαμάσθης τῆς βιβλίδων πολλὴν ἐποιεῖτο ἀσθῆν, μέμφως ἤξιοθησαν.

Θεοφίλῳ ἀναγνώστῃ. ρνα.

Ὁ μακρίως Τιμόθεος ὁ σὸς ἀδελφός, ἐξ ἀνθρώπων ὡχέτο, πάν μὲν ὅσον εἶχε ἡνίον, ἐν γῆ καταλείψας. τῇ δὲ

se habent, vt habent, etiamsi nolimus, demus operam, vt eos, qui, & hinc, & illic praeclare atque cum gloria viuunt, imitemur.

Eidem. 148.

Eorum, qui rectè atque ex virtute viuunt, fermo (vir admirande) iure iurando quouis maiorem fidem nancisceris, audientium omnium calculis coronatur. At vehementer amari velle, à vehementi amore proficiscitur. Quamobrem si sermonibus nostris fidem haberi volumus, rectè viuamus. Si autem diligi, diligamus.

Casio Scholastico. 149.

Quòd hanc epistolam, quam de virtute ac non amādis pecuniis ad te nuper scripsi, maiore in modū admiratus es, hinc satis signididisti, te persuasum istud habere, rectū esse his obtēperare. Quemadmodū enim quæ vituperamus, fugimus, si sapimus: ita contrā, ea, quæ admiramur amplectimur. Hæc igitur cole: immortalem enim gloriam parturiunt.

Epimacho. 150.

Quoniā quid sibi illud velit, Magnificat Phylacteria, vt tibi exponā, per literas à me petiisti, illud scito, quòd perexigui quidā libelli erāt, Legem continētes: quos quidē Iudæorum magistri gestabāt, quemadmodum etiam nunc fœminæ parua Euāgelia. Quandoquidem enim Legislator, vt eos in opus iniiceret, atque obliuionē ab eis amoliretur, illud lege lata promulgarat, Appēdesi iustificationes meas in manu tua: ipsi autem operis quidem nullam curā gerebant, at circa libellorum lora plurimum studij adhibebant, idcirco reprehensū sunt.

Theophilo Lectori. 151.

Beatus Timotheus frater tuus ex hominum cœtu excessit, id quidem omne quod mortale habebat, in terra deserens, animo

Z iiij